

RÅDETS BESLUT

av den 17 oktober 2000

om en samarbetsordning för medlemsstaternas finansunderrättelseenheter avseende utbyte av information

(2000/642/RIF)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 34.2 c i detta,

med beaktande av Republiken Finlands initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Handlingsplanen för bekämpande av den organiserade brottsligheten godkändes av Europeiska rådet i Amsterdam den 16–17 juni 1997 ⁽¹⁾. I handlingsplanen rekommenderades, särskilt i rekommendation 26 e, att samarbetet skulle förbättras mellan de kontaktpunkter som är behöriga att ta emot anmälningar om misstänkta transaktioner i enlighet med rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar ⁽²⁾.
- (2) Samtliga medlemsstater har inrättat finansunderrättelseenheter (FIU) för att samla in och analysera information som tas emot enligt bestämmelserna i rådets direktiv 91/308/EEG, i syfte att fastställa samband mellan misstänkta finansiella transaktioner och bakomliggande kriminell verksamhet, för att förhindra och bekämpa penningtvätt.
- (3) En förbättring av mekanismerna för att utbyta information mellan finansunderrättelseenheter är ett av de mål som ställts upp av expertgruppen för frågor om penningtvätt inom den sektorsövergripande arbetsgruppen för frågor som rör den organiserade brottsligheten, tillsammans med en förbättring av utbytet av information mellan finansunderrättelseenheter och de utredande myndigheterna i medlemsstaterna och den sektorsövergripande organisationen av finansunderrättelseenheter för att införliva kunskap om den finansiella, brottsbekämpande och rättsliga sektorn.
- (4) I rådets slutsatser som avgavs i mars 1995 betonades det att en förstärkning av systemen för att bekämpa penningtvätt förutsätter ett närmare samarbete mellan de olika myndigheter som deltar i kampen mot penningtvätt.
- (5) I kommissionens andra rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av direktiv 91/308/EEG anges de svårigheter som fortfarande förefaller hindra

kommunikation och utbyte av information mellan vissa enheter som har olika juridiska status.

- (6) Ett nära samarbete är nödvändigt mellan medlemsstaternas berörda myndigheter som deltar i kampen mot penningtvätt samt att det vidtas åtgärder för direkt kommunikation mellan dessa myndigheter.
- (7) Medlemsstaterna har redan framgångsrikt antagit ordningar i samband med detta, vilka huvudsakligen grundas på de principer som fastställs i den modell för samförståndsavtal som har föreslagits av det informella världsomspännande nätverket för finansunderrättelseenheter kallat Egmontgruppen.
- (8) Medlemsstaterna måste organisera sina finansunderrättelseenheter så det kan säkerställas att information och handlingar översänds inom rimlig tid.
- (9) Detta beslut påverkar inte konventioner eller överenskommelser om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan rättsliga myndigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att finansunderrättelseenheter som inrättats eller utsetts för att ta emot finansiell information i syfte att bekämpa penningtvätt, samarbetar för att samla, analysera och undersöka relevant information inom finansunderrättelseenheten om alla förhållanden som kan tyda på penningtvätt i enlighet med sina nationella befogenheter.
2. För att uppnå syftet i punkt 1 skall medlemsstaterna säkerställa att finansunderrättelseenheter på eget initiativ eller på begäran, antingen i enlighet med bestämmelserna i detta beslut eller i enlighet med befintliga eller framtida samförståndsavtal, utbyter all tillgänglig information som kan vara relevant för finansunderrättelseenheternas bearbetning eller analys av information eller för deras undersökningar som gäller finansiella transaktioner i samband med penningtvätt och de inblandade fysiska eller juridiska personerna.
3. När en medlemsstat har utsett en polismyndighet till sin finansunderrättelseenhet får den lämna ut information som innehas av enheten för utbyte enligt detta beslut till en myndighet i den mottagande medlemsstaten som utsetts för detta ändamål och som har behörighet på de områden som nämns i punkt 1.

⁽¹⁾ EGT C 251, 15.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.

Artikel 2

1. För att uppnå syftet i detta beslut skall medlemsstaterna se till att finansunderrättelseenheterna består av enbart en enhet för varje medlemsstat och motsvarar följande definition:

”En central nationell enhet som i syfte att bekämpa penningtvätt ansvarar för att ta emot (och i den mån det är tillåtet begära), analysera och till de behöriga myndigheterna sprida finansiell information om misstänkt vinning av brott eller som krävs enligt nationella lagar eller bestämmelser.”

2. Vad gäller punkt 1 får en medlemsstat inrätta en central enhet i syfte att ta emot eller sända ut information till eller från decentraliserade organ.

3. Medlemsstaterna skall ange vilken enhet som är finansunderrättelseenhet i denna artikels mening. De skall skriftligen lämna denna information till rådets generalsekretariat. Denna anmälan påverkar inte de nuvarande förbindelserna vad gäller samarbete mellan finansunderrättelseenheterna.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall säkerställa att utförandet av finansunderrättelseenheternas uppgifter enligt detta beslut inte påverkas av deras interna status, oavsett om de är administrativa, brottsbekämpande eller rättsliga myndigheter.

Artikel 4

1. Varje framställning enligt detta beslut skall åtföljas av en kort redogörelse för de relevanta omständigheter som den ansökande finansunderrättelseenheten känner till. Finansunderrättelseenheten skall i framställningen specificera hur den begärda informationen skall användas.

2. När en framställning görs i enlighet med detta beslut skall den anmodade finansunderrättelseenheten tillhandahålla all relevant information, inbegripet tillgänglig finansiell information och önskad information som rör brottsbekämpning, som begärs i framställningen, utan att det behövs någon formell skriftlig framställning enligt de tillämpliga konventionerna eller överenskommelserna mellan medlemsstaterna.

3. En finansunderrättelseenhet får vägra att lämna ut information om det kan leda till att en brottsutredning som pågår i den anmodade medlemsstaten skadas eller, i undantagsfall, när spridning av informationen klart inte skulle stå i proportion till en fysisk eller juridisk persons eller den berörda medlemsstatens legitima intressen eller på annat sätt inte skulle vara förenlig med grundläggande principer i nationell lagstiftning. En sådan vägran skall vederbörligen förklaras för den finansunderrättelseenhet som begärt informationen.

Artikel 5

1. Information eller handlingar som har erhållits i enlighet med detta beslut är avsedda att användas för de syften som anges i artikel 1.1.

2. När information eller dokument översänds enligt detta beslut får den sändande finansunderrättelseenheten göra inskränkningar i eller uppställa villkor för dess användning för

andra syften än de som avses i punkt 1. Den mottagande finansunderrättelseenheten skall uppfylla alla sådana inskränkningar eller villkor.

3. När en medlemsstat önskar använda den information eller de handlingar som översänts för brottsundersökningar eller lagföring i de syften som avses i artikel 1.1, får den sändande medlemsstaten inte vägra samtycke till sådan användning såvida den inte gör det på grundval av inskränkningar enligt sin nationella lagstiftning eller villkor som avses i artikel 4.3. Vägran att bevilja tillstånd skall motiveras på lämpligt sätt.

4. Finansunderrättelseenheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder inbegripet säkerhetsåtgärder för att se till att den information som lämnats i enlighet med detta beslut inte är tillgänglig för andra myndigheter, organ eller avdelningar.

5. Den information som lämnas ut skall skyddas i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och med hänsyn till Europarådets ministerkommittés rekommendation R(87) 15 av den 15 september 1987 om användningen av personuppgifter inom polisväsendet, genom åtminstone samma bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter som de som är tillämpliga enligt den ansökande finansunderrättelseenhetens nationella lagstiftning.

Artikel 6

1. Finansunderrättelseenheterna får utbyta relevant information inom de gränser som anges i tillämplig nationell lagstiftning och utan att det behöver göras någon framställning därom.

2. Artikel 5 skall tillämpas på den information som lämnas enligt denna artikel.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall tillhandahålla och enas om lämpliga och skyddade kommunikationskanaler mellan finansunderrättelseenheterna.

Artikel 8

Detta beslut skall genomföras utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter gentemot Europol, såsom dessa fastställs i Europolkonventionen.

Artikel 9

1. Såvitt den nivå samarbetet mellan finansunderrättelseenheterna som kommit till uttryck i samförståndsavtal som har ingåtts eller som kommer att ingås mellan medlemsstaternas myndigheter är förenlig med detta beslut eller går utöver bestämmelserna i detta, skall den inte påverkas av detta beslut. Om bestämmelserna i detta beslut går utöver bestämmelserna i ett samförståndsavtal som ingåtts mellan medlemsstaternas myndigheter, skall detta beslut ersätta samförståndsavtalet två år efter det att detta beslut har blivit gällande.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att de kan samarbeta till fullo i enlighet med bestämmelserna i detta beslut senast tre år efter det att detta beslut har blivit gällande.

3. Rådet skall senast fyra år efter det att detta beslut har blivit gällande bedöma huruvida medlemsstaterna iakttar beslutet och får besluta att i fortsättningen regelbundet utföra sådana bedömningar.

Artikel 10

Detta beslut skall tillämpas på Gibraltar. Utan hinder av artikel 2 får därför Förenade kungariket anmäla en finansunderrättelsehet på Gibraltar till rådets generalsekretariat.

Artikel 11

Detta beslut blir gällande den 17 oktober 2000.

Utfärdat i Luxemburg den 17 oktober 2000.

På rådets vägnar

É. GUIGOU

Ordförande
